

π. Νικόλαος Σταυρόπουλος, Διευθύνων Σύμβουλος του Οργανισμού της Βασιλειάδας:

«Δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα εάν δεν το κάνουμε όπως θα το έκανε ο Χριστός»

Πόσο δύσκολο είναι να συνδυάσετε το ρόλο του ιερέα με αυτόν του Διευθύνοντος Συμβούλου ενός μεγάλου Οργανισμού;

Είναι αρκετά δύσκολο. Αλλά μου αρέσουν οι δυσκολίες. Ο ιερέας από την αρχαιότητα έχει τρεις ρόλους. Ήταν ποιμένας, λειτουργός, και διαχειριστής. Ο πρώτος, για να αναφέρω ένα παράδειγμα, ήταν ο ίδιος ο Άγιος Βασίλειος από τον οποίον πήρε η Βασιλειάδα το όνομα της. Αυτός ήταν διδάσκαλος, ποιμένας, διαχειριστής μεγάλου φιλανθρωπικού έργου, λειτουργός και θεολόγος. Λοιπόν είναι δύσκολο, αλλά είναι και όμορφο και παραδοσιακό στην ορθόδοξη εκκλησία. Μου αρέσει προσωπικά γιατί μπορώ να χρησιμοποιήσω όλες τις ικανότητες που απέκτησα στην ζωή μου πριν χειροτονηθώ. Αλλά πάνω από όλα είναι ο Χριστός. Αυτός μας εκπληρώνει σαν ανθρώπους και χρωματίζει τα έργα μας. Δεν θα έπρεπε να διαφέρει το λειτουργικό έργο από το διαχειριστικό ή το ποιμαντικό. Όλα τα έργα είναι δικά του έργα. Δουλεύουμε για Αυτόν, για την δόξα του Χριστού, όταν βοηθάμε τους αδύνατους και τους ηλικιωμένους και τους αρρώστους. Ο Άγιος Βασίλειος μας διδάσκει ότι δεν κάνει διαφορά εάν να τους βοηθάμε με τα χέρια μας, με τα λόγια μας ή την προσευχή μας. Λοιπόν, ο ιερέας ο οποίος έχει και λειτουργικό ρόλο και ποιμαντικό ρόλο και διαχειριστικό ρόλο πρέπει να τα χρησιμοποιεί όλα για να αντιπροσωπεύει το Χριστό στο έργο του.

Σε τι διαφέρει η Βασιλειάδα από άλλα αντίστοιχα ιδρύματα και σε ποιο βαθμό οι ορθόδοξες χριστιανικές αξίες καθορίζουν την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών της Βασιλειάδας;

Η Βασιλειάδα διαφέρει στο ότι προσφέρει μη-κερδοσκοπικό έργο προς τους ηλικιωμένους με ένα τρόπο ελπίζουμε, πιο τρυφερό, πιο χριστιανικό, πιο φιλόξενο και πιο ελληνικό. Άμα μας μένουν κάποια χρήματα στο τέλος του οικονομικού έτους, αυτά τα χρήματα δεν πάνε πουθενά αλλού, αλλά χρησιμοποιούνται για την βελτίωση των υπηρεσιών και των κτιρίων, ή για να χτίσουμε καινούργια γηροκομεία, γιατί η ζήτηση είναι μεγάλη.

Και πρέπει να ειπωθεί ότι όταν ένα ίδρυμα είναι μη-κερδοσκοπικός υπάρχει ένα άλλο πνεύμα στις υπηρεσίες, μεταξύ των εργαζομένων, των τροφίμων και την κοινότητα.

Η Ορθόδοξη χριστιανική αρχές μας διδάσκουν να δίνουμε και να προσφέρουμε φιλοξενία και αγάπη με συμπόνια σε όλους όχι μόνο στους Έλληνες, όχι μόνο στους χριστιανούς, αλλά όπως και ο Χριστός έπραξε, σε όποιον και ποιές μας πλησιάζουν για βοήθεια. Επίσης οι χριστιανικές αρχές μας κινούν να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε γιατί έχουμε στην καρδιά μας την σφραγίδα του Χριστού. Φοράμε το όνομα του Χριστού σαν χριστιανοί και δεν θα πρέπει να κάνουμε τίποτα εάν δεν το κάνουμε όπως θα το έκανε ο Χριστός.

Πως θα χαρακτηρίζατε το έργο του προκατόχου σας;

Είναι πάρα πολύ εύκολο να χτίζεις απάνω σε καλά

θεμέλια. Ο πατήρ Ιωάννης Καπέτας, και τα συμβούλια που δούλεψαν μαζί του άφησαν πίσω τους ένα εξαιρετικό ίδρυμα με άψογη κυβέρνηση, με τέσσερα περιποιημένα καθαρά και καλά γηροκομεία. Επίσης άφησαν αρκετά χρήματα στην τράπεζα για να χτίσουμε καινούργιο γηροκομείο και να επεκταθούμε στην νέα προσδοκία της κυβέρνησης που είναι η φροντίδα στα σπίτια. Δεν έχω τίποτα να πω παρά τα καλύτερα λόγια για τα πρόσωπα αυτά. Ο πατήρ Ιωάννης με επισκέπτεται τακτικά και βοηθάει ακόμα. Θέλω τις συμβουλές του και την βοήθεια του εφ' όσον έχει την δυνατότητα να τα προσφέρει με την χαρακτηριστική αγάπη του. Για μένα είναι όχι μόνο ήρωας, είναι ένας μεγάλος αδελφός ο οποίος με προσέχει, είναι και φίλος πιστός.

Τίποτα απ' όλα αυτά δεν θα μπορούσαν να γίνει χωρίς την ηγεσία του Αρχιεπισκόπου και ποιμνήν κ.κ. Στυλιανού, ο οποίος από όταν πάτησε εδώ σε αυτή την ευλογημένη γη, στην Αυστραλία, είχε μεγάλες προσδοκίες για την εκκλησία μας. Μέσα στις ελπίδες αυτές ήταν και η φροντίδα των ηλικιωμένων και τα γηροκομεία. Ήθελε να βοηθηθούν όλοι αυτοί που ήρθαν από την άλλη άκρη της γης να ζήσουν εδώ στην Αυστραλία και οι οποίοι γέρασαν πλέον. Ο Αρχιεπίσκοπος με τις προσευχές του και με τα στοργικά του λόγια, τις συμβουλές του αλλά και τις προσευχές του, μας δίνει το θάρρος να συνεχίσουμε το όμορφο έργο αυτό της Εκκλησίας το οποίο ονομάζετε Βασιλειάδα.

Ποια είναι τα άμεσα σχέδια σας για την Βασιλειάδα και πως την φαντάζεστε τα επόμενα δέκα χρόνια;

Φέτος ανοίγουμε ένα καινούριο γηροκομείο στα ανατολικά προάστια του Σίδνεϊ. Σ' αυτό το γηροκομείο έχουμε 80 διαμερίσματα για τους ηλικιωμέ-

νους που μπορούν και ζούνε πιο ανεξάρτητα. Επίσης έχουμε χτίσει ένα γηροκομείο με 118 δωμάτια μονόκλινα για τα άτομα που χρειάζονται καθημερινή φροντίδα. Είναι ένα πολύ μεγάλο έργο για το οποίο χρειαστήκαμε αρκετά χρόνια να το φέρουμε εις πέρας.

Του χρόνου θα αρχίσουμε να χτίζουμε δύο καινούργια γηροκομεία, ένα με 160 κρεβάτια στο Bexley, και ένα στην Καμπέρα με 140 κρεβάτια απάνω στο οικόπεδο του παλιού γηροκομείου του Αγίου Νικολάου, το οποίο η κοινότητα και ενορία δώρισε στην Βασιλειάδα το 2016.

Επίσης πρέπει να βρεθεί λύση για τα πιο παλιά γηροκομεία της Βασιλειάδας τα οποία βρίσκονται στο Lakemba και στο Annandale. Αυτά κτίστηκαν στην δεκαετία του 1980 και έχουν φτάσει όπως και η τρόφιμοι σε κάποια ηλικία και κατάσταση που χρειάζονται φροντίδα. Πέρα από αυτά τα έργα, ψάχνουμε να βρούμε ένα κατάλληλο οικόπεδο στα δυτικά προάστια του Σίδνεϊ για να χτίσουμε και εκεί κάτι για τους ηλικιωμένους. Επίσης, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η κυβέρνηση της Αυστραλίας θέλει στα επόμενα δέκα χρόνια το μέγιστο μέρος της φροντίδας των ηλικιωμένων της Αυστραλίας να γίνεται μέσα στα ίδια τα σπίτια τους με το λεγόμενο Home Care. Γι' αυτό η Βασιλειάδα επεκτείνεται και στην φροντίδα στα σπίτια. Αυτή τη στιγμή η Βασιλειάδα προσφέρει φροντίδα σε περίπου 400 άτομα στα γηροκομεία και σε άλλα 250 στο σπίτι. Μέσα σε πέντε χρόνια θα φτάσει στα 900 κρεβάτια και σε δέκα χρόνια θα έχει ξεπεράσει τα 1,000 κρεβάτια, με πολλά πακέτα φροντίδας στα σπίτια. Η ανάγκη επεκτείνεται γιατί το μέσον όρο ηλικίας του πληθυσμού της Αυστραλίας συνέχεια αυξάνεται. Όλοι αυτοί που γεννήθηκαν μετά από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο έχουν φτάσει τώρα στην τρίτη ηλικία.

Με ποιο τρόπο θα μπορούσε να βοηθήσει η παροικία και μέσα από ποιες δομές στην βελτίωση της ποιότητας ζωής των ηλικιωμένων και κυρίως εκείνων που δεν έχουν την οικογένεια τους κοντά τους;

Όπως έχω πει πάρα πολλές φορές, η καλύτερη βοήθεια που μπορεί να προσφέρει κανείς σ' αυτούς που βρίσκονται στα γηροκομεία είναι να μοιράσει τον πιο πολύτιμο θησαυρό που έχει, δηλαδή τον χρόνο του. Οι τρόφιμοι στα γηροκομεία διψούν για την παρέα. Θέλουν συζήτηση, διασκέδαση, χαμόγελο, αστεία, αγκαλιά και ζεστασιά.

Τη στέγη την έχουνε, το φαί το έχουνε, τα ρούχα τα έχουνε. Την προσωπική έκφραση της αγάπης ζητάνε, από την οικογένεια τους, τους φίλους τους, αλλά και καλοπροαίρετους εθελοντές. Όλοι έχουν κάποιον ηλικιωμένο στη ζωή τους. Είτε βρίσκεται στο σπίτι, είτε βρίσκεται σε γηροκομείο. Να τον επισκεφθείτε! Να την αγαπήσετε! Μην φοβάστε! Τα γεράματα δεν είναι κολλητική αρρώστια. Αλλά όλοι μας θα γεράσουμε κάποια μέρα, εάν ο Θεός το επιτρέψει, αυτό είναι σίγουρο. Και εκεί που βρίσκονται αυτοί η άνθρωποι, εκεί θα βρεθούμε κι εμείς μια μέρα. Ας συμπεριφερθούμε σ' αυτούς όπως θέλουμε κάποια μέρα να συμπεριφερθούν οι νεότεροι σε μας.